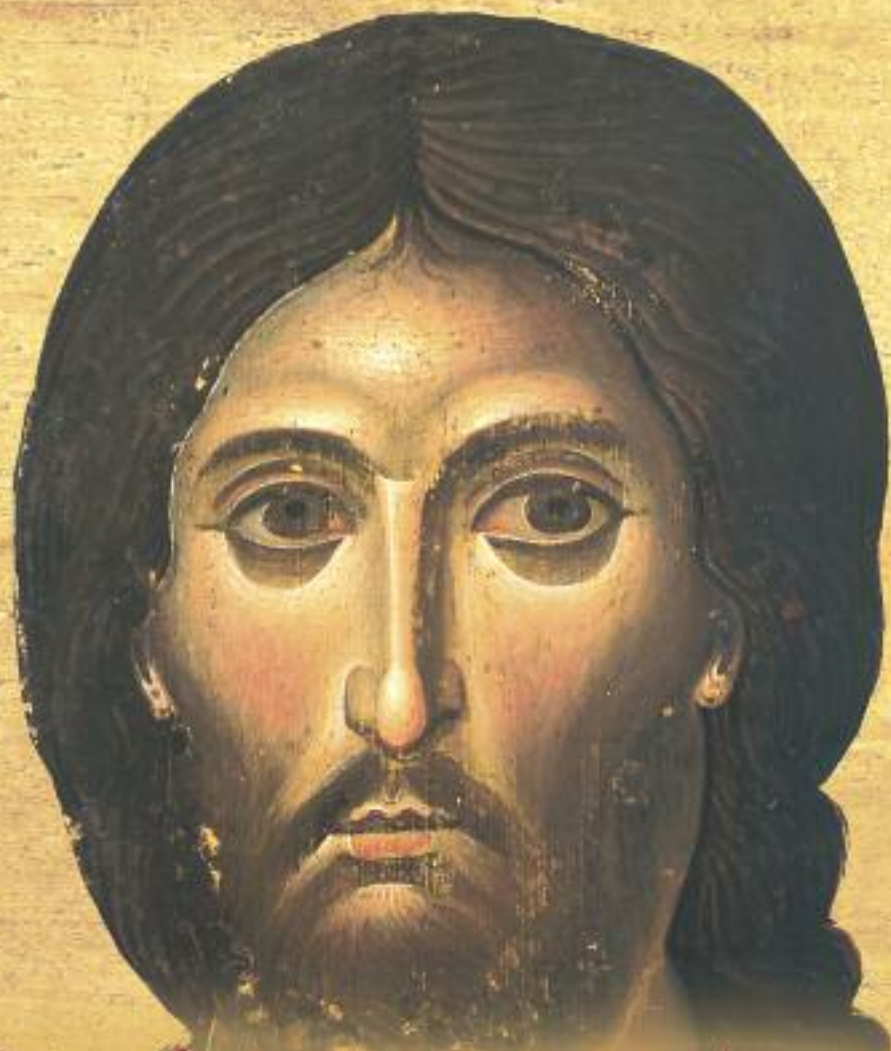

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΑ

Υποδείγματα προσώπων

Ιερά ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

2008

Ὑποδείγματα προσώπων

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησης, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Ὁ Χριστός. Λεπτομέρεια εἰκόνας Μεγάλης Δεήσεως
στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγ. Αἰκατερίνης
τοῦ Ὁρους Σινᾶ.

Σειρά:

«Ἀναβαθμοὶ» ἀριθμ. 8

Copyright:

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-02-6

ΕΠΙΛΟΔΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδιστιό 12-16, 116 36 Ἔθνη

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4320 • Fax: 210.923.7003

www.epilodofos.gr • e-mail: info@epilodofos.gr

Ἵποδείγματα προσώπων

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰμηττοῦ
Δανιήλ

Τὰ πρότυπα ζωῆς κατευθύνουν μὲ ἀσφάλεια τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐπίγεια πορεία του. Μὲ αὐτὰ ἐλέγχει τὴν αὐθεντικότητα τῆς ζωῆς του καὶ τὴν συνέπειά της στὶς αἰώνιες θεῖες ἀξίες, τὶς ὁποῖες δίδαξε ὁ Θεὸς μὲ τοὺς νόμους καὶ τὶς ἐντολές Του, πάνω στὶς ὁποῖες θεμελίωσε τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἔδειξε τὸν τρόπο νὰ ἀναγνωρισθεῖ μέγας στὴν αἰώνια καὶ οὐράνια βασιλεία Του.

Ὁ ἄρχων ὅμως τοῦ κόσμου τῆς ἁμαρτίας πολεμεῖ τὰ ἀληθινὰ καὶ γνήσια πρότυπα εἴτε ἀπαξιώνοντας αὐτὰ εἴτε προκαλώντας σύγχυση στοὺς ἀνθρώπους, προβάλλοντας πρόσκαιρα καὶ ἀνάξια πρότυπα.

Στὴν πνευματικὴ οἰκοδομῇ ὅσων ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν κατὰ Θεὸ καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν πνευματικὴ τελειώσή τους, συντελοῦν καὶ τὰ ἀληθινὰ καὶ αὐθεντικὰ πρότυπα ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς. Στὴν Ἁγία Γραφῇ ἀναφέρονται αὐτὰ τὰ πρότυπα.

Παραθέτουμε ένα κατάλογο μερικῶν προσώπων, πού ἡ κοινωνία μας ἔχει ἀνάγκη·

1. Πατέρες σάν τὸν Ἄβραάμ.

Ὁ Κύριος ὁμιλεῖ γι' αὐτὸν διαπιστωτικά καὶ προφητικά·

«Ἦδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ φυλάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγη

Κύριος ἐπὶ Ἄβραάμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν» (Γενέσεως ιη' 19).

Δηλαδή «Αὐτὸν διάλεξα, γιὰ νὰ διατάξει τοὺς γιούς του καὶ τοὺς ἀπογόνους του ν' ἀκολουθοῦν τὸν δρόμο τοῦ Κυρίου, νὰ κάνουν τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκαιο, ὥστε ὁ Κύριος νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα ἔχει ὑποσχεθεῖ στὸν Ἄβραάμ».

Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας σὲ κάθε ἄνθρωπο ἀναθέτει μία ἀποστολή. Ἔτσι καὶ στοὺς πατέρες πού γεννοῦν τέκνα. Ἡ ἀποστολή τῶν πατέρων εἶναι νὰ διδάσκουν στὰ παιδιά τους τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὰ προτρέπουν νὰ ζοῦν σύμ-

φωνα μὲ αὐτὸν πράττοντας τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκαιο κατὰ τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἄβρααμ προβάλλεται ὡς πρότυπο πατέρα, ἐπειδὴ ὡς πατέρας πρόσφερε στὸν Θεὸ Πατέρα πλῆθος πιστῶν σ' Αὐτὸν ψυχῶν.

2. Μητέρες σὰν τὴν Ἄννα.

Ἡ μητέρα τοῦ προφήτη Σαμουὴλ σκεπτόταν ὅτι·

«Ἐπεὶ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἶτημά μου, ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ κἀγὼ κυχρῶ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ζῆ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ» (Α΄ Βασιλειῶν α΄ 27-28).

Δηλαδή· «Γιὰ τὸ παιδί αὐτὸ προσευχήθηκα καὶ ὁ Κύριος μοῦ ἔδωσε αὐτὸ ποὺ τοῦ ζήτησα. Ἔτσι κι ἐγὼ τὸ ἀφιερώνω τώρα στὸν Κύριο. Γιὰ ὅλη του τὴν ζωὴ θὰ εἶναι ἀφιερωμένο σ' Αὐτόν».

Ἡ Ἄννα, μητέρα τοῦ προφήτη Σαμουὴλ, προσευχήθηκε μὲ θέρη στὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας, γιὰ νὰ ἀποκτήσει παιδί. Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας ἀνταποκρίθηκε στὴν προσευχή της καὶ τῆς ἔδωσε παιδί. Κι ἐκείνη μὲ εὐγνωμοσύνη τοῦ πρόσφερε τὸν γιό της νὰ τὸν ὑπηρετεῖ.

Ἡ ἀτεκνία ἐθεωρεῖτο στὸν καιρὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς κατάρα ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ ἡ ἄτεκνη ἀποκλειόταν νὰ γεννήσει τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτῆ. Γι' αὐτὸ κάθε εὐσεβὴς γυναίκα εὐχόταν καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ γίνει μητέρα, γιὰ νὰ φέρει στὸν κόσμον τὸν Μεσσία.

Τὸ παράδειγμα τῆς Ἄννας μᾶς διδάσκει νὰ εὐχαριστοῦμε ἔμπρακτα τὸν Θεὸ Πατέρα μας γιὰ τὶς εὐλογίες ποὺ μᾶς δίδει στὴν ζωὴ μας. Ἡ ζωὴ μας εἶναι δικό Του δῶρο. Αὐτὴ τὴν εὐχαριστία ἀναφέρει ἡ εὐχὴ τῆς θείας

λειτουργίας, όπου με κάθε έπισημότητα ή λατρεύουσα κοινότητα τών πιστών, στέκεται ένώπιον του θρόνου του Θεού και τόν εύχαριστεί για όλες τις γνωστές και άγνωστες στην ζωή μας εύεργεσίες Του.

3. Παιδιά σαν τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Ό εύαγγελιστής Λουκάς μάς διέσωσε την μαρτυρία άσφαλώς της Παρθένου Μαρίας, Μητέρας του Κυρίου μας, αλλά και εκείνων που Τόν είχαν γνωρίσει στην παιδική και νεανική ηλικία Του.

«Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκᾶ β' 51).

Δηλαδή: «Ὁ Ἰησοῦς κατέβηκε μαζί τους καὶ ἤρθε στὴν Ναζαρέτ καὶ ζοῦσε κοντά τους μὲ ὑπακοή. Ἡ μητέρα του ὅμως διατηροῦσε μέσα στὴν καρδιά της ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια».

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν ἦταν παιδί, σεβόταν καὶ ὑπάκουε στὴν Μητέρα Του καὶ στὸν προστάτη τους Ἰωσήφ.

Μὲ αὐτὴ τὴν συμπεριφορά Του δίδαξε ὅτι ἡ ὑπακοὴ καὶ ὁ σεβασμὸς στοὺς γονεῖς εἶναι θεῖο γνῶρισμα.

4. Κορίτσια γὰρ τὴν μικρὴ ὑπηρέτρια.

Μία μικρὴ ὑπηρέτρια ἔδωσε μία σωστὴ συμβουλὴ σ' ἓναν ἰσχυρὸ ἀρχιστράτηγο.

«Καὶ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπων, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρία· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύι, λελερωμένος. καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμὰν. ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. καὶ εἰσηλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν· οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ» (Δ' Βασιλειῶν ε' 1-4).

Δηλαδή: «Ὁ Νεεμάν, ἀρχιστράτηγος τοῦ συριακοῦ στρατοῦ, ἀπολάμβανε τὴν μεγάλη ἐκτίμηση καὶ τὴν εὐνοία τοῦ κυρίου του, γιατί μέσω αὐτοῦ ὁ Κύριος εἶχε δώσει τὴν νίκη στοὺς Σύριους. Ὁ ἰσχυρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ὅμως ἦταν λεπρός. Οἱ Σύριοι σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιδρομές τους εἶχαν αἰχμαλωτίσει ἀπὸ τὴν χώρα τοῦ Ἰσραήλ μιὰ μικρὴ κόρη, ἡ ὁποία ἔγινε ὑπηρέτρια στὴ γυναίκα τοῦ Νεεμάν. Μιὰ μέρα τὸ κορίτσι εἶπε στὴν κυρία της: “Μακάρι νὰ ἀπευθυνόταν ὁ κύριός μου στὸν προφήτη πὺ εἶναι στὴν Σαμάρεια! Αὐτὸς θὰ τὸν θεράπευε ἀπὸ τὴ λέπρα του”. Ἡ γυναίκα του εἶπε στὸν ἄνδρα της: “Ἔτσι κι ἔτσι εἶπε ἡ μικρὴ Ἰσραηλίτισσα δούλη”».

Ἡ μικρὴ ἀλλογενὴς αἰχμάλωτη ὑπηρέτρια τοῦ ἰσχυροῦ ἀρχιστράτηγου τῆς Συρίας ἔδωσε μιὰ σωστὴ συμβουλή στὸν κύριό της μὲ διακριτικὸ τρόπο. Ἡ κοινωνικὴ θέση της δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ πράξει τὸ σωστό. Ὁδήγησε τὸν ἰσχυρὸ ἀριστράτηγο στὸν προφήτη Ἐλισσαῖο, γιὰ νὰ θεραπευθεῖ ἀπὸ τὴν λέπρα. Ὁ Νεεμάν καὶ θεραπεύθηκε καὶ πίστευσε στὸν ἀληθινὸ Θεό.

Εἶναι εὐλογημένοι ὅσοι μὲ τὶς συμβουλές τους ὀδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους στὸν Θεό.

5. ἀδελφές εἰν τὴν Μαρία καὶ τὴν Μάρθα.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς διέσωσε ἓνα διδακτικὸ περιστατικὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Κυρίου μας.

«Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά. γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ

Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεῖα· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς» (Λουκᾶ ι´ 38-42).

Δηλαδή· «Ὁ Ἰησοῦς, καθὼς πορευόταν μὲ τοὺς μαθητῆς του, μπῆκε σὲ κάποιο χωριό, καὶ τὸν ὑποδέχτηκε σπῆτι της κάποια γυναίκα ποὺ τὴν ἔλεγε Μάρθα. Αὐτὴ εἶχε μία ἀδελφὴ μὲ τὸ ὄνομα Μαρία, ποὺ κάθισε στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ κι ἄκουγε τὴν διδασκαλία του. Ἀντίθετα, ἡ Μάρθα δούλευε ἀσταμάτητα, γιὰ νὰ τοὺς περιποιηθεῖ. Πῆγε λοιπὸν στὸν Ἰησοῦ καὶ εἶπε· “Κύριε, δὲν νοιάζεσαι ποὺ ἡ ἀδελφή μου μὲ ἄφησε μόνη καὶ σὲ περιποιοῦμαι; Πές της λοιπὸν νὰ μὲ βοηθήσει”. Κι ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀποκρίθηκε “Μάρθα Μάρθα, ἀσχολεῖσαι κι ἀγωνιᾷς γιὰ πολλὰ πράγματα, ἐνῶ ἕνα μόνο χρειάζεται. Ἐνῶ ἡ Μαρία διάλεξε τὴν ἐκλεκτὴ μερίδα, καὶ κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ τῆς τὴν ἀφαιρέσει”».

Οἱ δύο ἀδελφές, ἂν καὶ εἶχαν διαφορετικὲς ἐπιλογές καὶ προτεραιότητες, ἐν τούτοις εἶχαν κοινὴ ἐπιθυμία νὰ εὐρίσκονται μὲ τὸν Κύριο. Ἡ μία χαιρόταν τὴν διακονία της γι’ Αὐτὸν καὶ ἡ ἄλλη ἀπολάμβανε τὴν διδασκαλίαν Του. Οἱ ἐπιλογές μας πρέπει νὰ μᾶς ὀδηγοῦν στὸν Κύριο. Ἡ ζωὴ μας νὰ ἔχει κέντρο της τὸν Ἰησοῦ Χριστό· νὰ εἶναι Χριστοκεντρικὴ καὶ ὄχι ἀνθρωποκεντρικὴ καὶ ἐγωιστικὴ.

Οἱ δύο ἀδελφές Μαρία καὶ Μάρθα μᾶς διδάσκουν νὰ θέτουμε τὸν Κύριο κέντρο τῆς ζωῆς μας.

6. Ἀδελφοὺς γὰρ τὸν Νεεμία καὶ Ἀνανία.

Ὁ Νεεμίας ὑπῆρξε πολιτικὸς διοικητὴς τῆς περσικῆς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ἔλαβε ἄδεια (τὸ 445 π.Χ.) ἀπὸ τὸν βασιλεῖα τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξης νὰ ὀδηγήσει τοὺς ἐξόριστους Ἑβραίους στὴν Ἰουδαία καὶ νὰ κτίσει τὴν πόλη, τὸ τεῖχος τῆς καὶ τὸν ναό. Εὐρῆκε συνεργάτη καὶ συμπαροσάτη στὸ ἔργο του τὸν ἀδελφὸ του, ποὺ εἶχε πνευματικὰ προσόντα. Ὁ Νεεμίας ἀνέθεσε στὸν ἀδελφὸ του Ἀνανία τὴν ἀποστολὴ τῆς φυλάξεως τῆς Ἱερουσαλήμ μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησή της μὲ κριτήριον ὄχι τὴν συγγενεία του, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴ του.

«Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀνανία ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ἀνανία ἄρχοντι τῆς βιρᾶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν παρὰ πολλοὺς» (Νεεμία ζ' 2).

Δηλαδή: «Ἐδωσα ἐντολὴν στὸν ἀδελφὸ μου τὸν Ἀνανία καὶ στὸν Ἀνανία τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ, διότι αὐτὸς ἦταν ἀξιόπιστος ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς φοβόταν τὸν Θεὸ περισσότερο ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους».

Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ διαπιστώνουμε, ὅτι σ' ἕναν ἱκανὸ ἀξιωματοῦχο, ποὺ ἦταν καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀκέραιος στὸν χαρακτήρα, δόθηκε ἕνα ἀξίωμα καὶ μία ἐξουσία, γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πόλη καὶ τὸν λαό. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προσόντων ποὺ ἔχουν οἱ διάφοροι ἀξιωματοῦχοι, πρέπει νὰ διαθέτουν καὶ εὐσέβεια καὶ ἀκεραιότητα χαρακτήρος.

7. Δξιωματούχους γὰν τὸν προφήτη Δανιήλ.

Οἱ φθονεροὶ σοφοὶ καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Δαρείου, ποὺ ἐπιβουλεύονταν τὸν προφήτη Δανιήλ, ἀνεγνώριζαν καὶ ὁμολογοῦσαν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του. Γι' αὐτὸ ἀποφάσισαν νὰ τὸν κτυπήσουν ἐκεῖ ποὺ θεωροῦσαν ὅτι ἦταν τὸ ἀδύνατο σημεῖο του, στὴν πίστη του στὸν Θεὸ καὶ στὴν θεοσέβειά του.

«Καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιήλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ» (Δανιήλ στ' 5).

Δηλαδή: «Τότε οἱ δύο ἀνώτεροι διοικητὲς εἶπαν· δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε αἰτία κατηγορίας κατὰ τοῦ Δανιήλ ἄλλοῦ, παρὰ μόνο στὴν τήρηση τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ».

Τὸ ἀπὸτέλεσμα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐπίθεση ἦταν νὰ δοξασθεῖ ὁ προφήτης καὶ νὰ θανατωθοῦν ἐκεῖνοι. Ἡ Γραφή προειδοποιεῖ ὁποῖον ὑπονομεύει καὶ συκοφαντεῖ τὸν συνάνθρωπό του «ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο» (Ψαλμὸς ζ' 16).

8. Συνεργάτες εἰς τὸν ἀκύλα καὶ τὴν Πρίσκιλλα.

Κανεῖς ἀπ' ὄσους βοήθησαν τὸν ἀπόστολο Παῦλο στὸ ἔργο του δὲν πῆρε τέτοιο ἔπαινο, ὅπως αὐτὸν τὸν ὁποῖον πῆραν οἱ ὁμότεχνοι μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο καὶ ὁμόθρησκοι σύζυγοι Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, οἱ ὁποῖοι φιλοξένησαν τὸν ἀπόστολο Παῦλο στὸ σπίτι τους στὴν Κόρινθο·

«Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν» (Ρωμαίους ιστ' 3-4).

Εὐτυχεῖς εἶναι ὅσοι στὴν ζωὴ τους ἔχουν συνεργάτες ποὺ θυσιάζονται γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἐργάτες Του.

9. Κήρυκες εἰς τὸν Παῦλο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξομολογεῖται στοὺς Κορινθίους·

«Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Α' β' 1-5).

Δηλαδή: «Όταν ἐγὼ ἦρθα σ' ἐσᾶς, ἀδελφοί μου, ἦρθα γιὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὸ σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς καμιά ὑψηλὴ ρητορικὴ τέχνη ἢ ἀνθρώπινη σοφία. Γιατὶ σκοπὸς μου δὲν ἦταν νὰ σᾶς κάνω νὰ γνωρίζετε κάτι ἄλλο, παρὰ μόνο τὸν Ἰησοῦ Χριστό, καὶ μάλιστα σταυρωμένον. Ἔτσι κι ἐγὼ ὅταν ἦρθα κοντὰ σας ἤμουν ἀνήμερος, φοβισμένος καὶ κατατρομαγμένος. Τὰ λόγια μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν στηρίζονταν σὲ ἀνθρώπινη σοφία, ποὺ πείθει, ἀλλὰ στὴν πεποίθηση ποὺ γεννοῦν τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος καὶ οἱ θαυματουργικὲς δυνάμεις. Ὡστε ἡ πίστη σας νὰ βασιζέται

ὄχι σὲ ἀνθρώπινη σοφία, ἀλλὰ στὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἐμφανίστηκε νὰ κηρύξει στὴν Κόρινθο, ἦταν ἀνήμερος, φοβισμένος καὶ κατατρομαγμένος κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ σοφὸς καὶ δυνατὸς κατὰ Θεόν.

Ἄπ' αὐτὸ συμπεραίνουμε ὅτι τὰ πνευματικὰ θέματα καὶ οἱ ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει νὰ κρινόνται μὲ κριτήρια ἐγκόσμια. Ἔτσι καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος δὲν ἐργαζόταν μὲ μέσα καὶ κριτήρια ἀνθρώπινα, ἀλλὰ μὲ τὴν σοφία καὶ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ.

10. Ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὸν Βαρνάβα.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς παρουσιάζει τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα:

«ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ» (Πράξεων ια' 24).

Δηλαδή «Ὁ Βαρνάβας ἦταν ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Ἅγιο Πνεῦμα καὶ πίστη. Ἔτσι, πολὺς κόσμος προστέθηκε στοὺς πιστοὺς τοῦ Κυρίου».

Οἱ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ κοσμοῦνται μὲ πνευματικὰ χαρίσματα γιὰ νὰ διδάσκουν μὲ τὴν ζωὴ τους. Ἔτσι ἡ διακονία τους φέρει ἀποτέλεσμα καὶ καρπὸ πολὺ.

11. Ψυχὲς ἀνετηρέαστες ἐὰν τοὺς Βεροιεῖς.

Οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων διηγοῦνται τὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὴν Βέροια. Συγκρίνουν τοὺς Βεροιεῖς μὲ τοὺς Θεσσαλονικεῖς καὶ τοὺς ἐγκωμιάζουν ὡς ἑξῆς:

«Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτω» (Πράξεων ιζ' 11).

Δηλαδή «Οἱ Ἰουδαῖοι στὴν Βέροια ἦταν πιὸ καλο-

προαίρετοι ἀπ' αὐτοὺς στὴν Θεσσαλονίκη. Δέχθηκαν τὸ κήρυγμα μὲ πολλὴ προθυμία καὶ κάθε μέρα ἐξέταζαν τὴν Γραφή, γιὰ νὰ ἐλέγξουν ἂν ἦταν ἔτσι ὅπως τὰ ἔλεγε ὁ Παῦλος».

Τὰ προσόντα τῶν Βεροιέων ποὺ ἀναζητοῦσαν τὴν ἀλήθεια ἦταν πρῶτον νὰ εἶναι ἀπροκατάληπτοι καὶ δεύτερον νὰ ἐρευνοῦν τὴν οὐσία τῶν ὑποθέσεων χωρὶς νὰ παρασύρονται. Ὑπεύθυνοι καὶ ἐρευνητικοί.

Αὐτὴ τὴν στάση πρέπει νὰ ἔχει κάθε καλόπιστος ἄνθρωπος ποὺ ἀναζητεῖ τὴν ἀλήθεια. Ἡ προκατάληψη καὶ ἡ ἀντίδραση χωρὶς ἐπιχειρήματα ἀδικοῦν τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο.

Ἀναζητήσαμε ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή αὐτὰ τὰ πρόσωπα, γιὰ νὰ μᾶς καθοδηγοῦν στὴν ἐπίπονη πορεία τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ ἀντλοῦμε δύναμη καὶ κουράγιο στὸν πνευματικό μας ἀγώνα καὶ γιὰ νὰ μὴ χάνουμε τὰ κριτήρια τῆς ἀξιοπιστίας καὶ αὐθεντικότητος τῆς ζωῆς μας.

